

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Η ΕΥΘΥΜΗ ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΤΡΙΑΝΤΑ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ

Οι αναρχικοί σε όλη τους τη δράση. Βέμβες, δελεφερίες, εκδικήσεις. Αναρχισμός, σομοπισμός και... φιλολογία. Τα έκτακτα μέτρα του Κράτους. Μία δική που μεταβάλλεται σε κωμωδία. Το πνεύμα ενός κατηγορουμένου. Το ...αποκαλυπτικό δέμα, κ.λ.π. κλπ.

Α τέλη του 19ου αιώνος, ή κίνησις των αναρχικών στη Γαλλία ήρτασε στο κατακόρυφο της αματηρώς δράσεώς της. Δέν περινοσ σχεδόν μέρα που νά μή γίνη και μία τρομακτική απόπειρα από άνθρωπος που πιστεύεσαν σοβαρά ότι, πετώντας μία βόμβα σ' ένα κωφερείο γεμάτο φίλησινους πολίτες και γυναικόπαιδα, εξημερετούσαν την ιδέα της ...κοινωνικής ισότητος. 'Η κοινωνία προσπαθούσε ν' άμυνθή κατά των αναρχικών με τά μέσα που της έδινε ο νόμος: με τά δικαστήρια δηλαδή και με ασυήρες κατιδώσεις. Μά ή άλλεπάλληλες θανατικές εκδηλώσεις τρομοκρατών είχαν για μοναδικό αποτέλεσμα να φανατίσουν περισσότερους τους συντρόφους τον, να τους κάνουν πιο ευθετικούς...

Οι άστοι ζούσαν τότε μέσα σ' ένα τυραννικό έριάλτη, σε διαρκή φόβο και αγωνία. Οι ιδιοκτήται σπιτιών τό θεωρούσαν ως εύτηχη να έχουν μεταξύ των νοκάρδων τους κ' ένα έπαναστάτη, γιατί έτσι ήσαν βέβαιοι ότι δέν διέτρεχαν τον κίνδυνο να πιναχτούν στον άέρα... 'Υστερα μάλιστα από τή δολοφονία του Προέδρου της Δημοκρατίας Σαντι Καρνό, που την ώργάνωσαν και την εξέτέλεσαν αναρχικοί, ο τρόμος των πολιτών πήρε μορφή πανικού! 'Εκ παραλλήλου, ο αναρχισμός είχε γίνει πολύ της μόδας. 'Όλοι οι σόμας της εποχής διέδιδαν δεξιά κ' άριστερά με περηφάνεια πως ήσαν αναρχικοί, για να προκαλούν ριγη συγκινήσεως στις ώφαιες γυναικες. Και οι περισσότεροι από τους συγγραφείς της γενεάς εκείνης που άφησαν ένα όνομα στη γαλλική φιλολογία —δ' Ανατόλ Φρανς, ο Πάολ Μπουζέ, ο 'Οκτάβ Μιρωό, ο 'Υμουάν, ο Μωρίς Μπαρζ και τόσο άλλοι— άρχισαν τή σταδιοδρομία τους ως συντάκται αναρχικών έφημερίδων.

Μά ή κατάστασις αυτή δέν μπορούσε να βασταξη πολύ. Και ή αντίδρασις εναντίον της αναρχικής κινήσεως εξέδηλώθη άγρια και άποφασιστική —δσον άγριες και άποφασιστικές ήσαν ή απόπειρες των τρομοκρατών. Ψηφισθηκαν τότε άλλεπάλληλοι νόμοι κατά των εκθρών της κοινωνίας, νόμοι καταπιλητικοί σε ασυήροτητα, νοκόνότι τους είχε επιβάλει μία πραγματική άνάγκη. 'Όλα τά έντιμα των αναρχικών κατεσχέθησαν και άποφασιστή ή έδοσις νέων έφημερίδων. Και, συγχρόνως, ή αστυνομία έκανε καθεμέρα έρευνες στα κέντρα των έπαναστατών, συλλαμβάνοντας κάθε ύποπτο. 'Η φυλακές είχαν γεμίσει αναρχικούς και ή γαλιότητα γνώρισε πάλυ λοιπές μέρες δόξης!...

Μία μέρα, την 1ην 'Ιουνίου 1894, μεγάλη δύναμις αστυνομικών, κάνοντας έφοδο σ' ένα θέατρο, στο όποιό γινότανε μία διάλεξι από νεαρούς έπαναστάτες, συνέλαβε πάνω από διακόσια άτομα, με την κατηγορία ότι σχεδίαζον ν' ανατρέψουν, με βόμβες κ' έγχειρίδια, τό κοινωνικόν καθεστώς. Την επομένη, όλες ή έφημερίδες δημοσίευσαν καταπιλητικές άποκαλύψεις για τή δράσι της σπειρας των κακοποιών, όπως ώνόμασαν τους αναρχικούς αυτούς, μεταξύ των οποίων ήσαν και διανοούμενοι, και καλλιτέχνες, και λοιποδότες, και κληματαδόχοι, και έταίρες!...

Μά ή άνάγκη, από τά δικασία αυτά πρόσωπα παρέτειμε στα τακτικά δικαστήρια τριάντα μονάχα, επειδή για τά υπόλοιπα δέν βρήκε στοιχεία ένοχής. 'Η άλήθεια είναι πως ούτε και για τους τριάντα πρώτους δέν είχε άποδείξεις. 'Αυτόσο, δέν μπορούσε να τους άφρησι όλους έλευθέρους.

Και ή δική των τριάντα αυτών αναρχικών, ή όποία άρχισε στις 5 Αύγουστου 1894, παρέμεινε ιστορική στα δικαστικά χρονικά του τόπου άγι για τίς δραματικές σηνές της —όπως θά είχατε κάθε δικαιώμα να υποθέσετε, λαμβάνοντας ύπ' όψη σας την καίματην δράσι των κατηγορουμένων— αλλά για τά άλλεπάλληλα κομμάτια της έπεισόδια!...

Τό πιο ένδιαφέρον σημείον της δώσε αυτής είναι ότι από την πρώτη μέρα άπεδείχθη ότι κατηγορούμενοι ήσαν άθωοι. Δέν άρνήθηκαν βέβαια και οι ίδιοι ότι πίστευαν στον αναρχισμό. Μά κατέγραψαν την κατηγορία ότι έλαβαν μέρος σε τρομοκρατικές εκδηλώσεις. Οι δικασται, τό μόνο που θά έπρεπε να κάνουν, ήσαν ν' άφρησον έλευθέρους άμέσως τους τριάντα αναρχικούς. Φοβόντουσαν όμως μήπως έξαιρωθή ή κοινή γνώμη —και, πρό παντός, δέν ήθελαν να γελιο-

πονητή ή δικαιοσύνη με την άθώοσι των κρομερών κακούργων, για τους όποιους ή έφημερίδες είχαν γράψει ότι ήσαν ανθρωποτόωφα τέρατα...

Και ή δική συνεχίστηκε με την καταφανή προσπάθεια των δικαστών να βγάλουν, σώνει και καλά, τους κατηγορουμένους ένταγματίας. Μά οι αναρχικοί, βέβαιοι για την τελική άθώοσι τους, εξέδειχθησαν τόσο δικαστάς, κοροιδεύοντάς τους άλύπητα. 'Ας παρακολούθησουμε από κοντά την ιστορική αυτή δίκη.

'Ο πρόεδρος καλεί σ' άπολογία τον Φέλιξ Φενενό. Ένα από τους κατηγορουμένους αναρχικούς και συγγραφέα που γνώρισε άρκετή δόξα στην εποχή του, άν και σήμερα είναι λιποθυμημένος.

—'Απεδείχθη, του είπε, ότι είχες στενές φιλιές με τό Γερμανό αναρχικό Μπενουαρτ Κωκπαράγιερ. Τι είχες ν' άπαντήσης σ' αυτό;

—'Ότι έκανα μαζί του άλλεπάλληλες συζητήσεις για ένα σωρό σοβαρά ζητήματα! άποκριθήτε απάθεστα ο Φενενό. Και μπορώ μάλιστα να πώ ότι συμφωνήσαμε σε όλα τά ζητήματα για τον άπολύτοτο λόγο ότι... δέν μπορούσαμε να συνεννοήουμε μεταξύ μας. 'Εγώ δέν ξέρω γού γεμανικά και κείνος δέν καταλαβαίνει ούτε μία λέξι γαλιική!...

Τό άκουατήριο ξεκαρδίζεται στα γέλια. Μά ο πρόεδρος συνεχίζει: —'Ο θυρωρός του σπιτιού σου κατέθεσε ότι σ' έπισκεπτόταν συχνά άνθρωποι άγνωστοί, κακοντυμένοι, άνθρωποι ύποπτοι με δύο λόγια... Τό άρνεύσαι αυτό;

—Κάθε άλλο! Με τή διαφορά ότι, οι άγνωστοί αυτοί και κακοντυμένοι άνθρωποι ήσαν... ακίνδυνοι ποιηται!

Νέα έζηρηξί: ύλαρότητα στο άκουατήριο. 'Ο πρόεδρος κροσει δαμονιακά τον κώδιαν και έξασολούθει τό έρωτηματολόγιο:

—Βρήκατε σπίτι σου ένα σωληνάριο γεμάτο με υδράργυρο...

—'Αυστηρώς —δεν διακόπτει ο κατηγορούμενος —δεν μπορώ να συγχαρώ την άστονομία για την ανακάλυψη της, επειδή τό σωληνάριο αυτό βρισκότανε στο γραφείο μου, σε φανερό μέρος...

—'Αφησε τίς ύπερκρυπές... Θά ξέρης βέβαια ότι ο υδράργυρος είναι απαραίτητος για την κατασκευή άερμητικών μηχανημάτων...

—Ναι, μά είναι έξ ύπου άπαραίτητος και για την κατασκευή θερμομέτρων...

—Είπε άλήθεια ότι φιλοξένησες στο σπίτι σου τον αναρχικό Μάτα;

—Μάλιστα... Την απόφασι όμως αυτή την έλαβα όταν βεβαιώθηκα ότι ο Μάτα... τρώει πολύ λίγο και ότι είναι οικονομός!

—Γιατί όταν σε ρώτησαν, την ήμερα της συλλήψεώς σου, άν έχεις γνωριμίες με τον Μάτα, άρνήθηρες ν' απαντήσης;

—Γιατί ήμουν άπασχολημένος με τό θέμα των χειροπέδων που είχαν περάσει στα χέρια μου...

'Ο πρόεδρος άρχισε να κοκκινίζει. Προσπάθησε ώστόσο να κινή πούς δέν άκούει τά γέλια και τά χάχανα του άκουατηρίου, και υποβάλει στον κρομερό αναρχικό και μία άλλη έρώτησι:

—'Αρνήθηρες να δώσης στην άνάγκησι πληροφορίες σχετικές με τό παρελθόν του Μάτα, Γιατί;

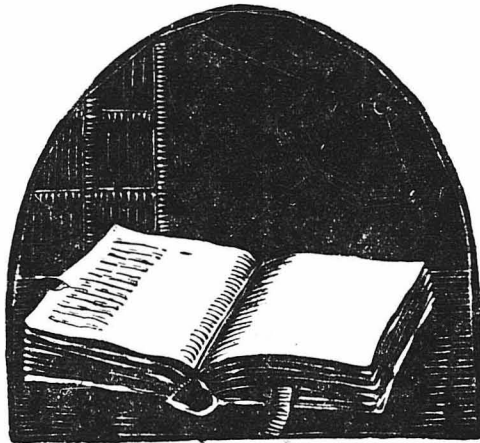
—Γιατί άποφεύγω, κατ' άρχην, ν' άποκαλύπτω τό παρελθόν των φίλων μου... Την ίδια επιφυλακτικότητα, κίριε πρόεδρε, θά κρατούσα και άν άκόμα μου ζητούσανε πληροφορίες για σάς!...

Τά γέλια που προκάλεσε αυτή ή απάντησι ήσαν τόσο θορυβώδη, ώστε ο πρόεδρος, κατακόκκινος από θυμό, διέταξε να έσσω κατωδύη αυτή τη φορά ή άθώοσι του δικαστηρίου και να συλληφθούν πολλοί ύποπτοι τύποι από τό άκουατήριο...

Σ' αυτόν τον τόνο συνεχίσθη μά δλόκληρη βδομάδα ή δική αυτή. Και τό κοινόν, που περίμενε στην άρχη να μάθη φοβερές και τρομακές άποκαλύψεις για την αματηρή δράσι των αναρχικών, άρχισε να παρακολούθη τά πρακτικά της δίκης αυτής σαν να ήσαν ένα σαφταριστό εθιμογραφημα.

Στό μεταξύ, οι δικασται, οι ένοχοι και οι μάρτυρες της κατηγορίας έπαυσαν κάθε μέρα άνάγνωμα άπερλητικά γράμματια από τρομακές αναρχικούς. 'Η έφημερίδες δημοσίευσαν τίς άπιστολές αυτές με ζωηρά σχόλια, για να πείσουν τό κοινόν ότι οι αναρχικοί ήσαν κακότρογοι, άπιστολότες, θηρία άνήμερα. Μά ο παρισνός λαός, είρων πάντοτε και παιχιδιάρης, έπαυσε να δίνη σημασία στους φόβους που έξέφραζαν ή συντηρητικές έφημερίδες...

Μία μέρα, κατά τή διάρκεια της δίκης, ένας κλητήρας παρουσία-

Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ

ΤΟΥ ΚΟΝΑΝ ΝΤΟΥ'ΑΛ

Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΟ ΓΑΛΑΖΙΟ ΔΙΑΜΑΝΤΙ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)
! Δεν ξέρω πώς να σας εγχαριστήσω, κύριε Σέρλοκ, είστε ανασταναζώντας ή λαϊκή, Φαντασθήτε τη θεία μου, αν ο άνδρας μου διάβαζε το γράμμα!... Σίγουρα ήμουν χαμένη!

—Λοιπόν, μιλάει, εξακολούθησε ο Σέρλοκ Χόλμς, έχω την αντίληψη ότι ένας αστυνομικός πρέπει ν' αντιμετωπίσει τις υποθέσεις του, όπως ένας γιατρός με αρρώστια. "Αν για ένα δ-ποιότητα λόγο, ένας γιατρός δεν πρόλαβε την κρίση μιάς αρρώστιας, προσπαθεί να την ξεπεράσει. Και όταν το επιτύχει, δεν λέει εθαυμάσια και δεν σταυρώνει τα χέρια του. "Απεναντίας, εντείνει την προσοχή του, παρακολουθεί βήμα προς βήμα την υποχώρηση της αρρώστιας, για να προλάβει εγκαίρως κάθε υποτροπή, που δεν είναι απίθανον να παρουσιασθή.

«Νά γιατί κι' εγώ δεν ήμυνα με σταυρωμένα χέρια, επειδή τοί-βγαλιά του 'Αρσέ τ'α φαρμακερά του δόντια. Με πιθανότητα έννενη-σταενά τοίς έκατόν, με βεβαιότητα, περμένα να κάνει κανένα διά-βημα στον λόφο και γι' αυτό δεν τον άφηρα στιγμή από τα μάτια μου...

—"Ω, κύριε Χόλμς, είσατε ο άγγελος προστάτης μου! τον διέ-κοψε πάλι ή Διάνα.
—Γι' αυτό, εξακολούθησε ο Χόλμς, παρακολούθησα τα ίχνη του βήμα προς βήμα. "Εταίρια όσες προ-βιάσεις υπορούσα και διαρκώς άλλα-ζα μεταμορφώσεις. Είνε, βλέπετε, παι-λόνηρος και φοβόμουν πολύ μήπως με αντίληφθῃ. Εύτυχως που δεν με υπο-ψιάστητε καθόλου. Στις έφτά Φεβρουά-ριου τον είδα να έρχεται κατά το μέ-γαρό σας και, να σας τῷ την αλήθεια, ήμυνα κατάλητος. Δεν μπορούσα να έξηγησω για ποιά σκοπό έρχόταν. Τόν παρακολούθησα λοιπόν και τόν είδα να σταματά μπροστά στην πόρτα σας.
—"Σέ λίγο έφθασε το άμαξι σας και ποίν άζωια προφθάσω να κάνω τίποτε, ή έξορτα του μεγάρου σας άνοιξε κι' εμφανισθήκατε σεις, μιλάει, με τουα-λέττα κοροφί. Τη στιγμή, λοιπόν, που κάνατε ν' ανεβήτε στο άμαξι σας, ο Φορέτ 'Αρσέ ήρτισε προς το μέρος σας... Σεις, μόλις τόν άντικρύσατε, τρομάξατε και κάνατε ένα βήμα προς τῷ πίσω. 'Εξείνος όμως γρήγορα γρή-γορα σας έχωσε το γράμμα μέσα στα χέρια σας κι' εξαφανίστηκε.

«Για μία στιγμή σκέφθηκα να όρμη-σω και να σας πάρω το γράμμα, γιατί ήξερα ότι κάτι το φοβερό και όλεθρο ήξε σκεδιάσει ο παληάνθρωπος έναν-τιον σας, αλλά κρατήθηκα. Σας είδα μόνο να το κρούετε στο στήθος σας και ν' ανεβαίνετε στο άμαξι σας, που άμέσως ξεκίνησε και χάθηκε μέσα στην όμίχλη.

σε στον πρόεδρο ένα μικρό δειματάκι, λέγοντας:
—Αυτό το έφερε ένας άγνωστος, ο όποιος εξαφανίστηκε άμέσως μετά από τῷ μάτια μου... Μου είπε να το παραδώσω στά χέρια σας, κύριε πρόεδρε... Περιέχει, λέει, στοιχεία έπιβαροντικά για τούς κα-τηγορημένους!...
Κατάλητῆς στο άκουστίηο. "Όλοι ανασταζώθηκαν στις θέσεις τους και τέντωσαν το λαμύ τους για να δούν τι περιέχει το μυστηριώδες εκείνο δέμα. "Ο πρόεδρος άνοιξε το δειματάκι με θριαμβευτικό ήθος—κρατούσε, επί τέλους, στά χέρια του την άπόδειξη της ένοχής τῶν κα-τηγορημένων άναρχικών! Σαφινά, όμως, το άκουστίηο είπε τόν πρόε-δρο να κάνει υποφασμό άρδιας και τούς συμπαρακαθήμενους δικαστάς να πιδούν τη μύτη τους... "Απαλλάξατέ μας από τη δύσκολη θέσι να σας περιγραφάμεν το περιεχόμενο του... μυστηριώδους και άποκαλυ-πτικού αυτού δέματος!...

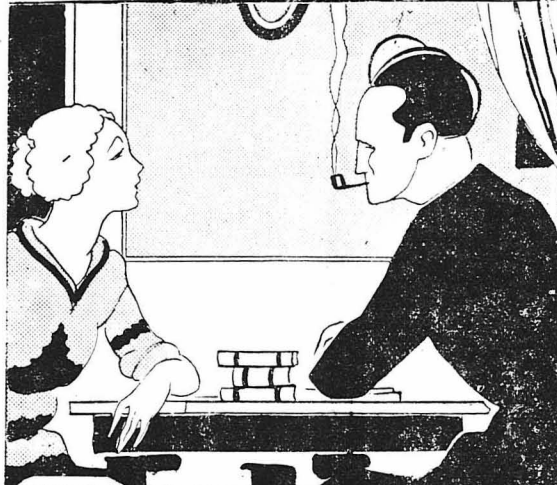
«Ο πρόεδρος, τρέμοντας από θυμό, άναγκάστηκε να διαζώγη για λίγα λεπτά τη συνεδρίαση... για να πάη να πλύνη τῷ χέρια του. "Ό-ταν ξαναγύρισε στην αίθουσα, ο Φενεδόν τόν ήπεδέχθη με τῷ σαρκασ-τικά αυτά λόγια:
—Από τόν καιρό του Ποντίου Πιλάτου κανείς άνθρωπος δεν αί-σθάνθητε τόσο έπιτακτική την άνάγκη να πλύνη τῷ χέρια του, όσον εσείς, κύριε πρόεδρε!...
"Η άπόφωσι του δικαστήριου ήπῆθε, όπως ήταν έπόμένο, άθωπι-τική για τούς άναρχικούς. Φαίνεται όμως, ότι ή ύπόθεση αυτή ήγνε άφορητή από τόν ο Γάλλοι τόν άναρχικό σι' άσπεια. Γιατί από την έποχή της δικης τῶν Τριάντα, το άναρχικό κίνημα άρχισε να εκ-φυλλάεται στη Γαλλία, στον τάπο, μπορεί να πῆ κανείς, της καταγω-γῆς του.

«Μόλις έφυγε το άμαξι σας, φάνηκε ο σύζυγός σας κατακίτρινος κι' άρχισε να φωνάζη με μανία στο θυροκό: «Γ' άμαξι μου! Πού είναι λοιπόν τ' άμαξι μου!»
«Τότε τῷ κατάλαβα όλα. "Ήταν φανερό, πειά για μένα ότι ο 'Αρσέ σας άνάγκασε να πάρετε το γράμμα έξέινη τη στιγμή, για να το βρῆ πάνω σας ο Λόρδος, τόν όποιο άσφαλώς τόν είχε εidoστούσει με κανένα άνόνημο γράμμα. "Έτσι όλα υποφύσαν να έξηγηθόν: Κι' ο έξωφρενικός θυμός του Λόρδου, έπειδή άργούσαν να τῷ φέροντῷ το άμαξι του κι' ή πληροφορία που ήρτισε για τῷ ώρα που πέρασε από τη στιγμή που έφυγε το δικό σας άμαξι. Βιαζόταν, άπλοσάτα, να σας προλάβη για να σας πάρη το γράμμα. Γιατί ίσως να ήτέθετε ότι θα το σχίζατε μόλις το διαβάζατε.

«"Όπως καταλαβαίνετε, δεν έπρεπε να χάσω ούτε στιγμή. "Ο Λόρ-δος δεν έπρεπε όποσδήποτε να σας πάρη το γράμμα. Σκέφθηκα ότι δεν είχα πειά καιρό να σας εidoσούηω για τόν κίνδυνο και να σας δώσω έξηγήσεις. "Ήξερα άζωια ότι δεν θα με πιστεύατε αν προβάλ-λα άτόποια μπροστά σας και σας ήρτιούσα την έπιστολή. "Ανεβήκα τότε πάνω σ' ένα άμαξι κι' είπα στον άμαξά μου προφτίηα τ' άμαξι σας. Στο όροιο κατέσθησα ένα σχέδιο, που με τῷν αλήθεια ήταν έ-ξαιρετικά φρεσύνδυνο, μα πού συγχρόνως ήταν και το μόνο που υπο-ρούσε να φέρη γρήγορο άποτέλεσμα.

«"Ο άμαξάς μου δεν άρχισε να σας γτίση. Κατέβηκα στην όδη Ρέγγεντ και στη γωνία Ρέγγεντ-Ήξφορν συνήνησα το άμαξι σας. Εύτυχως έκείνη τη στιγμή ο άμαξάς σας όδηγούσε άγρυ το άμαξι σας... Τῷ τί γινηκε ύστερα, μιλάει, τῷ έξοτε, "Άνοιξα την πόρτα του ά-μαξιού σας και μ' ένα πῆδημα βρεθή-κα κοντά σας. "Ήθελα να ενεργήσω έτσι πῷ να μη καταλάβετε ότι ένας ξένος γνώριζε τις σχέσεις σας με τόν 'Αρσέ. Γι' αυτό δεν σας διατάξα να μου παραδώσετε το γράμμα· αλλά σας πρότεινα το ποσάδι μου και με το άλλο χέρι μου προσάθηκα να σας άσπάζω μέσα άπ' τόν κόρφο σας το γράμμα. Μά στάθηκα λίγο άδέξιος, έπιασα μαζί με το γράμμα και το φο-ρεμά σας κι' έτσι, χωρίς να το θέλω, σας άκούα και το γαλάζιο διαμάν-τι. Φυσικά, δεν είχα καιρό να σας δώσω πίσω το ζώσημά σας. Σκέρτη-κα ότι μπορούσα να σας το δώσω και την άλλη μέρα. "Αρσέ πῷ ο σκοπός μου είχε πετύχει. Αυτό είχε άξια, τῷ άλλα δεν είχα για μένα και τόση ση-μασία. Και, κατέβηκα από το άμαξι σας. Ξανακίλισα την πόρτα και ήφα έδω.

«Στο σημείο αυτό, ο Χόλμς έβγαλε το γράμμα του 'Αρσέ από την τσέπη του και με τῷν άδεια της λαίδης, τῷ πέταξε στο τζάκι.

—Κύριε Χόλμς, επιτρέψατέ μου να σας θεωρώ από τώρα ως τόν καλύτερο φίλο μου...

«"Η λαίδη Διάνα, βλέποντας να και-νεται το γράμμα και να γίνεται σιγάτι, είπε:
—"Έτσι σιγάτι να γίνη και ή άνάμνησι τῶν άστοχάστον σχέσεων που με τόν άθροπο έζησα, πῷ δεν έχει ούτε ίερό, ούτε όσον!
—Λιτάμια τη φωτιά, είπε γελόντας ο Χόλμς, πῷ άσφαλώς θα μολύνθητε από το γράμμα του 'Αρσέ.
"Η Διάνα, γινάτη ενθουσιώση, πήρε με τῷ δυό χέρια της το δεξί χέρι του διάστιμου άστυνομικού και σφιγγόντάς το με όλη την δύναμή της, άνολήθησε σέ δάκρυα.
—Λαίδη! Μην κάνατε έτσι!... φώναξε ο Σέρλοκ Χόλμς συγκινημέ-νος από την αιδόμνητη και θερμή έκείνη έκδήλωσι ενθουσιώσης της νεαρῆς λαίδης.
"Η λαίδη Διάνα τραβήχτηκε πάλι πίσω κι' άφου σκούπισε τῷ δά-κρυμά της, είπε στον Χόλμς, προσηλώνοντας μ' ενθουσιώση τῷ βιέμα-τά της πάνω του:
—Κύριε Χόλμς, θα σας ενθουσιώσω πάντοτε και πιστεύω να μου δώσετε το δικαίωμα να σας θεωρώ σάν τόν πιο καλό φίλο μου, πῷ ή φίλια του θα ήνε διαρκής και άκατάλυτη.
—Μιλάει, άπάντησε ο Χόλμς κινώντας μια ύπόθεσι, ή δήλωσις σας αυτή με τῷα έξαιρετικά. Και τόρα, επιτρέψατέ μου να σας δώσω πίσω το γαλάζιο διαμάντι. "Υστερα, άφου το πάρετε, θα σας όδηγή-σω στο άμαξι σας πῷ σας περιμένει στη γωνία.
Και, λέγοντας τῷ λόγια αυτά ο Χόλμς, πήγε και στάθηκε μπροστά στο γραφείο του. "Έπειτα, χαιδεύοντας τῷ τραπέζι, εξακολούθησε:
—Βλέπετε, έδω μέσα έξωρηφα το γαλάζιο διαμάντι. Βοσκαίεται μέσα σέ μια κούπη, πῷ μόνο εγώ κι' ο Χάρου ξέρουμε το μυστικό της. "Αν έχετε την καλωσύνη, έλάτε κοντά μου για να ιδήτε πῷς άνοίγω την κούπητη. Τῷ τραπέζι αυτό δεν έχει κλειδαριές. Με μιά μόνο κίνησι ά-νοίγω όλα τῷ συρτάρια.

(Ακολουθεί)